

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

30 листопада 2020 р.

21.12.2010

UA

Офіційний вісник Європейського Союзу

L 336/24

РІШЕННЯ РАДИ

від 10 грудня 2010 року

про державну допомогу для сприяння закриттю неконкурентоспроможних вугільних шахт

(2010/787/ЄС)

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема пункт (е) його статті 107(3),

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту⁽¹⁾,

Оскільки:

- (1) Регламент Ради (ЄС) № 1407/2002 від 23 липня 2002 року про державну допомогу вугільній промисловості⁽²⁾ втрачає чинність 31 грудня 2010 року.
- (2) Невеликий внесок субсидованого вугілля в сукупний енергобаланс більше не виправдовує підтримання таких субсидій для забезпечення постачання енергії у Союзі.
- (3) Політика Союзу із заохочення відновлюваних джерел енергії та сталої і безпечної низьковуглецевої економіки не виправдовує безстрокової підтримки неконкурентоспроможних вугільних шахт. Таким чином, категорії допомоги, дозволені Регламентом (ЄС) № 1407/2002, не повинні надаватися безстроково.
- (4) Однак за відсутності правил надання державної допомоги певній галузі промисловості, до вугілля застосовують лише загальні правила державної допомоги. У зв'язку з цим, неконкурентоспроможні вугільні шахти, що наразі користуються допомогою відповідно до Регламенту (ЄС) № 1407/2002, можуть утратити право на допомогу і будуть вимушені закритися.
- (5) Без обмеження загальних правил державної допомоги потрібно, щоб у держав-членів була змога вживати заходів для пом'якшення соціальних і регіональних наслідків закриття таких шахт, тобто впорядковано згортати їхню діяльність у рамках плану безповоротного закриття та/або фінансувати виняткові витрати, зокрема успадковані зобов'язання.
- (6) Це Рішення знаменує собою перехід у вуглевидобувному секторі від застосування правил, застосованих до певної галузі, до застосування загальних правил державної допомоги, спільних для всіх галузей.
- (7) Для того, щоб мінімізувати спотворення конкуренції на внутрішньому ринку, яке може бути

РІШЕННЯ РАДИ**від 10 грудня 2010 року****про державну допомогу для сприяння закриттю неконкурентоспроможних вугільних шахт****(2010/787/ЄС)**

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема пункт (е) його статті 107(3),

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту⁽¹⁾,

Оскільки:

- (1) Регламент Ради (ЄС) № 1407/2002 від 23 липня 2002 року про державну допомогу вугільній промисловості⁽²⁾ втрачає чинність 31 грудня 2010 року.
- (2) Невеликий внесок субсидованого вугілля в сукупний енергобаланс більше не виправдовує підтримання таких субсидій для забезпечення постачання енергії у Союзі.
- (3) Політика Союзу із заохочення відновлюваних джерел енергії та сталої і безпечної низьковуглецевої економіки не виправдовує безстрокової підтримки неконкурентоспроможних вугільних шахт. Таким чином, категорії допомоги, дозволені Регламентом (ЄС) № 1407/2002, не повинні надаватися безстроково.
- (4) Однак за відсутності правил надання державної допомоги певній галузі промисловості, до вугілля застосовують лише загальні правила державної допомоги. У зв'язку з цим, неконкурентоспроможні вугільні шахти, що наразі користуються допомогою відповідно до Регламенту (ЄС) № 1407/2002, можуть утратити право на допомогу і будуть вимушені закритися.
- (5) Без обмеження загальних правил державної допомоги потрібно, щоб у держав-членів була змога вживати заходів для пом'якшення соціальних і регіональних наслідків закриття таких шахт, тобто впорядковано згортати їхню діяльність у рамках плану безповоротного закриття та/або фінансувати виняткові витрати, зокрема успадковані зобов'язання.
- (6) Це Рішення знаменує собою перехід у вуглевидобувному секторі від застосування правил, застосованих до певної галузі, до застосування загальних правил державної допомоги, спільних для всіх галузей.
- (7) Для того, щоб мінімізувати спотворення конкуренції на внутрішньому ринку, яке може бути спричинене державною допомогою для сприяння закриттю неконкурентоспроможних вугільних шахт, таку допомогу необхідно поступово зменшувати і скеровувати виключно на ті вуглевидобувні підрозділи, які остаточно заплановано закрити.
- (8) Задля пом'якшення впливу на довкілля від видобутку вугілля вуглевидобувними підрозділами, яким надається допомога на закриття, необхідно, щоб держави-члени розробили план відповідних заходів, наприклад, у сфері енергоефективності, відновлюваної енергії або уловлювання та зберігання вуглецю.
- (9) Суб'єкти господарювання повинні мати право на допомогу, що покриватиме витрати, які, відповідно до звичайної практики бухгалтерського обліку, не чинять прямого впливу на вартість видобування. Така допомога має бути призначена для покриття виняткових витрат, пов'язаних із закриттям їхніх вуглевидобувних підрозділів. Щоб такою допомогою неправомірно не скористалися суб'єкти господарювання, які закривають лише декілька зі своїх виробничих об'єктів, необхідно, щоб відповідні суб'єкти господарювання вели окрему звітність для кожного зі своїх вуглевидобувних підрозділів.
- (10) Виконуючи своє завдання в рамках цього Рішення, Комісія повинна забезпечувати запровадження, підтримання і дотримання звичайних умов конкуренції. Зокрема, що стосується ринку електроенергії, необхідно, щоб допомога вугільній промисловості не впливала на вибір джерел первинного енергопостачання, який роблять виробники електроенергії. Таким чином, у договірних сторін повинна бути змога вільно узгоджувати ціни на вугілля та його фізичні обсяги з урахуванням панівних умов світового ринку.
- (11) Застосування цього Рішення не повинне виключати можливості визнання допомоги вугільній промисловості сумісною із внутрішнім ринком з інших підстав. У цьому контексті інші спеціальні правила, зокрема ті, що стосуються допомоги на наукові дослідження, розробки та інновації, допомоги

на охорону довкілля та на професійну підготовку, продовжують застосовуватися в межах максимальної інтенсивності допомоги, якщо вони не передбачають інше.

- (12) Комісія повинна оцінювати заходи, повідомлення про які було подано на підставі цього Рішення, та ухвалювати рішення згідно з Регламентом Ради (ЄС) № 659/1999 від 22 березня 1999 року щодо детальних правил застосування статті 93 Договору про заснування Європейського Співтовариства.⁽³⁾
- (13) Щоб уникнути розриву між заходами, передбаченими у Регламенті (ЄС) № 1407/2002, та заходами, визначеними цим Рішенням, це Рішення повинне застосовуватися з 1 січня 2011 року,

УХВАЛИЛА ЦЕ РІШЕННЯ:

ГЛАВА 1 ВСТУПНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Терміни та означення

Для цілей цього Рішення застосовуються такі терміни та означення:

- (a) «вугілля» означає високосортне, середньосортне і низькосортне вугілля категорії А та В у розумінні міжнародної системи кодифікації вугілля, встановленої Економічною комісією ООН для країн Європи.⁽⁴⁾
- (b) «закриття» означає остаточне припинення видобування і продажу вугілля;
- (c) «план закриття» означає складений державою-членом план, який передбачає заходи, результатом яких повинно бути остаточне закриття вуглевидобувних підрозділів;
- (d) «вуглевидобувний підрозділ» означає підземні чи відкриті вугільні копальні та супутню інфраструктуру, здатні видобувати рядове вугілля незалежно від інших частин суб'єкта господарювання;
- (e) «звітний вугільний рік» означає календарний рік чи інший 12-місячний період, що використовується як базовий період для контрактів у вугільній промисловості;
- (f) «витрати на видобування» означають сукупні витрати, пов'язані з поточним видобуванням, включно з гірничими роботами, процесами вуглезбагачення, зокрема промиванням, калібруванням і сортуванням, з транспортуванням до місця використання, а також звичайну амортизацію та відсотки за позиковим капіталом, нараховані на ринкових умовах;
- (g) «поточні виробничі збитки» означають додатну різницю між витратами на видобування вугілля і відпускною ціною за місцем використання, вільно узгодженою між договірними сторонами з урахуванням панівних умов світового ринку.

ГЛАВА 2 СУМІСНІСТЬ ДОПОМОГИ

Стаття 2

Принцип

1. У контексті закриття неконкурентоспроможних шахт, допомога вугільній промисловості може вважатися сумісною з належним функціонуванням внутрішнього ринку, якщо вона відповідає положенням цього Рішення.
2. Допомога повинна покривати лише витрати на вугілля для виробництва електроенергії, комбінованого виробництва тепла та електроенергії, виробництва коксу і розпалювання доменних печей у металургійній промисловості, якщо воно використовується в Союзі таким чином.

Стаття 3

Допомога на закриття

1. Допомога суб'єкту господарювання, спеціально призначена для покриття поточних виробничих збитків його вуглевидобувних підрозділів, може вважатися сумісною з внутрішнім ринком, лише якщо вона відповідає таким умовам:
 - (a) експлуатація відповідних вуглевидобувних підрозділів має бути частиною плану закриття, кінцевий

термін якого спливає не пізніше 31 грудня 2018 року;

- (b) відповідні вуглевидобувні підрозділи повинні остаточно закритися згідно з планом закриття;
- (c) обсяг повідомленої допомоги не повинен перевищувати різницю між передбачуваними витратами на видобування та передбачуваними доходами за звітний вугільний рік. Фактично виплачену допомогу необхідно щорічно коригувати на основі фактичних витрат і доходів щонайпізніше наприкінці звітного вуглевидобувного року, наступного після року надання допомоги;
- (d) сума допомоги на тону вугільного еквівалента не повинна призводити до того, що ціни в місці використання на вугілля, виробленого в Союзі, будуть нижчими, ніж ціни на вугілля відповідної якості з третіх країн;
- (e) відповідні вуглевидобувні підрозділи повинні були функціонувати станом на 31 грудня 2009 року;
- (f) загальна сума допомоги на закриття, яку надає держава-член, повинна мати низхідну тенденцію: до кінця 2013 року зниження має становити не менш ніж 25 %, до кінця 2015 року — не менш ніж 40 %, до кінця 2016 року — не менш ніж 60 % і до кінця 2017 року — не менш ніж 75 % від суми допомоги, наданої у 2011 році;
- (g) загальна сума допомоги на закриття, що її отримує вугільна промисловість держави-члена, у будь-який рік після 2010 року не повинна перевищувати суму допомоги за 2010 рік, яку надала така держава-член і схвалила Комісія відповідно до статей 4 і 5 Регламенту (ЄС) № 1407/2002;
- (h) держави-члени повинні розробити план заходів, спрямованих на пом'якшення негативного впливу на довкілля від видобування вугілля вуглевидобувними підрозділами, яким надається допомога відповідно до цієї статті, наприклад, у сфері енергоефективності, відновлюваної енергії чи уловлювання та зберігання вуглецю.

2. Включення заходів, що становлять державну допомогу в розумінні статті 107(1) Договору, до плану, зазначеного в пункті (h) параграфа 1, не обмежує обов'язку інформувати про такі заходи та відтерміновувати їх, покладеного на держави-члени статтею 108(3) Договору щодо таких заходів, а також сумісності таких заходів із внутрішнім ринком.

3. Якщо вуглевидобувні підрозділи, яким надається допомога відповідно до параграфа 1, не будуть закриті на дату, встановлену в затвердженому Комісією плані закриття, тоді відповідна держава-член повертає всю допомогу, надану за весь період дії плану закриття.

Стаття 4

Допомога на покриття виняткових витрат

1. Державна допомога, яку надають суб'єктам господарювання, що провадять або провадили пов'язану з видобуванням вугілля діяльність, щоб дати їм змогу покривати витрати, які виникають або виникли через закриття їхніх вуглевидобувних підрозділів, і які не пов'язані з поточним видобуванням, може вважатися сумісною із внутрішнім ринком за умови, що виплачена сума не перевищує такі витрати. Таку допомогу можна використовувати для покриття:

- (a) виниклих витрат і створення резерву на покриття витрат лише тими суб'єктами господарювання, які закривають або закрили вуглевидобувні підрозділи, включно з суб'єктами господарювання, які отримують допомогу на закриття;
- (b) витрат, виниклих у кількох суб'єктів господарювання.

2. Категорії витрат, на які поширюється дія параграфа 1, визначені в додатку. Параграф 1 не застосовується до витрат, які виникають у результаті недотримання природоохоронних підзаконних актів.

Стаття 5

Кумуляція

1. Максимальна сума допомоги, дозволена згідно з цим Рішенням, застосовується незалежно від того, чи допомогу повністю фінансують держави-члени, чи її частково фінансує Союз.

2. Допомога, дозволена згідно з цим Рішенням, не поєднується з іншою державною допомогою у розумінні статті 107(1) Договору або з іншими формами фінансування з боку Союзу, що компенсує ті самі допустимі витрати, якщо таке перекривання призводить до перевищення суми допомоги, дозвленої згідно з цим Рішенням.

Стаття 6

Розділення бухгалтерської звітності

Уся допомога, отримана суб'єктами господарювання, повинна відображатися у звітності щодо прибутків і збитків як окрема стаття надходжень, відмінна від обороту. Якщо суб'єкти господарювання, що отримують допомогу відповідно до цього Рішення, продовжують торгівлю чи функціонування після закриття кількох або всіх своїх вуглевидобувних підрозділів, вони повинні вести точну та окрему звітність для кожного зі своїх вуглевидобувних підрозділів і для інших видів економічної діяльності, що не пов'язані з видобуванням вугілля. Допомога, яку надають відповідно до цього Рішення, повинна використовуватися таким чином, щоб не було змоги передати її іншим вуглевидобувним підрозділам, які не є частиною плану закриття, або використати на інші види економічної діяльності того ж самого суб'єкта господарювання.

ГЛАВА 3 ПРОЦЕДУРИ

Стаття 7

Інформація, яку надають держави-члени

1. На додаток до Регламенту (ЄС) № 659/1999, допомога, передбачена цим Рішенням, підпадає під дію спеціальних правил, встановлених у параграфах 2-6.
2. Держави-члени, що мають намір надавати допомогу на закриття, як передбачено в статті 3, повідомляють Комісії план закриття відповідних вуглевидобувних підрозділів. План повинен містити принаймні таку інформацію:
 - (a) ідентифікацію вуглевидобувних підрозділів;
 - (b) фактичні або прогнозовані витрати на видобування для кожного вуглевидобувного підрозділу за кожен звітний вугільний рік;
 - (c) прогнозований видобуток вугілля вуглевидобувними підрозділами, що є суб'єктами плану закриття, за звітний вугільний рік;
 - (d) прогнозована сума допомоги на закриття за звітний вугільний рік.
3. Держави-члени повідомляють Комісії про будь-які зміни і доповнення до плану закриття.
4. Держави-члени повинні повідомляти про всю допомогу, яку вони мають намір надати вугільній промисловості відповідно до цього Рішення протягом звітного вугільного року. Вони надають Комісії всі деталі, що стосуються розрахунку передбачуваних витрат на видобування, та їхнього зв'язку з планами закриття, повідомленими Комісії згідно з параграфом 2.
5. Держави-члени повідомляють Комісію про суму та розрахунок допомоги, фактично виплаченої упродовж звітного вугільного року, не пізніше ніж через шість місяців після завершення відповідного року. У разі будь-якого коригування суми допомоги, початково виплаченої упродовж певного звітного вугільного року, держави-члени повідомляють про це Комісію до завершення наступного звітного вугільного року.
6. При повідомленні про допомогу згідно зі статтями 3 та 4 та при повідомленні Комісії про фактично виплачену допомогу, держави-члени надають усю інформацію, необхідну для того, щоб Комісія могла перевірити дотримання положень цього Рішення.

ГЛАВА 4 ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 8

Імплементативні інструменти

Комісія вживає всіх необхідних заходів для імплементативності цього Рішення. Вона може в межах, встановлених цим Рішенням, визначити загальну основу для повідомлення інформації відповідно до статті 7.

Стаття 9

Набуття чинності

Це Рішення набуває чинності на наступний день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Воно застосовується з 1 січня 2011 року.

Воно втрачає чинність 31 грудня 2027 року.

Вчинено у Брюсселі 10 грудня 2010 року.

За Раду
Президент
V. VAN QUICKENBORNE

(¹) Висновок від 23 листопада 2010 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику).

(²) [OB L 205, 02.08.2002, с. 1.](#)

(³) [OB L 83, 27.03.1999, с. 1.](#)

(⁴) Міжнародна система кодифікації середньосортного та високосортного вугілля (1998), Міжнародна класифікація вугілля у пластах (1998) і Міжнародна система кодифікації низькосортного вугілля (1999).

ДОДАТОК

ВИЗНАЧЕННЯ ВИТРАТ, ЗАЗНАЧЕНИХ У СТАТТІ 4

1. Виниклі витрати і створення резерву на покриття витрат лише тих суб'єктів господарювання, що закрили або закривають свої вуглевидобувні підрозділи

Виключно такі категорії витрат, і лише якщо вони спричинені закриттям вуглевидобувних підрозділів:

- (a) витрати, пов'язані з виплатою соціальної допомоги внаслідок звільнення робітників до досягнення ними встановленого законом пенсійного віку;
- (b) інші виняткові витрати на робітників, що втратили або втрачають роботу;
- (c) виплата пенсій і допомоги поза межами нормативної системи робітникам, що втратили або втрачають роботу, та робітникам, які мали право на таку допомогу перед закриттям;
- (d) витрати, виниклі у суб'єктів господарювання у зв'язку з реадaptaцією робітників, щоб допомогти їм знайти нову роботу поза межами вугільної промисловості, зокрема, на професійну підготовку;
- (e) постачання безкоштовного вугілля робітникам, які втратили або втрачають роботу, та робітникам, що мали право на таке постачання перед закриттям, або його грошового еквіваленту;
- (f) залишкові витрати, пов'язані з адміністративними, правовими чи податковими положеннями, специфічними для вугільної промисловості;
- (g) додаткові підземні роботи з безпеки, викликані закриттям вуглевидобувних підрозділів;
- (h) пошкодження, завдані видобуванням вугілля, за умови, що вони були спричинені вуглевидобувними підрозділами, які були закриті або закриваються;
- (i) усі належним чином обґрунтовані витрати, пов'язані з реабілітацією колишніх місць видобування вугілля, в тому числі:
 - залишкові витрати, пов'язані з внесками до органів, відповідальних за водопостачання і водовідведення,
 - інші залишкові витрати, пов'язані з водопостачанням і водовідведенням;
- (j) залишкові витрати на покриття медичного страхування колишніх шахтарів;
- (k) витрати, пов'язані з розірванням або зміною чинних контрактів (максимальна вартість яких відповідає 6 місяцям видобування);
- (l) виняткова внутрішня амортизація, за умови, що вона спричинена закриттям вуглевидобувних підрозділів;
- (m) витрати на рекультивацию поверхні землі.

Зростання вартості землі віднімають від допустимих витрат для категорій витрат, вказаних у пунктах (g), (h), (i) та (m).

2. Виниклі витрати і створення резерву на покриття витрат кількох суб'єктів господарювання

Виключно такі категорії витрат:

- (a) зростання внесків, поза межами нормативної системи, для покриття витрат на соціальне забезпечення, спричинене зменшенням кількості платників унаслідок закриття вуглевидобувних підрозділів;
- (b) витрати на водопостачання та водовідведення, спричинені закриттям вуглевидобувних підрозділів;
- (c) зростання внесків, сплачуваних органам, відповідальним за водопостачання і водовідведення, за умови, що таке зростання є наслідком спричиненого закриттям вуглевидобувних підрозділів

зменшення видобування вугілля, що підлягає оподаткуванню.
